

Jiří Fuchs

Předvolební rozejmání

Tak koho letos? Topku, ODS, ANO, ČSSD nebo KDU? Nikoho z nich. Tedy extremisty? Kdo je ale vlastně extremistista?

Kdo není zaslepený soustavným politicko-korektním lhaním o mírumilovném islámu, ví, že hlavním tématem voleb v zemích EU je jejich islamizace. Jak se k ní staví zmíněné strany? Odmítají kvóty, ale je důvodné podezření, že to jen na voliče hrají. Proč? Protože je jejich vedení neochvějně přesvědčeno, že naše příslušnost k EU nemá rozumnou alternativu. Takže, až se spor o kvóty vyhroť, padnou znovu zvolení odpůrci kvót rádi za oběť zájmům EU.

Proč by ale nemohli přijít bruselské elity k rozumu? Protože jsou už nejméně čtvrt století fanaticky oddány multikulturalismu, který je spolu s feminismem, politickou korektností a agendou podvržených lidských práv součástí totalitní ideologie neomarxistů. Když mluvil Jan Pavel II. o nové, zákeřnější ideologii Zla, která staví lidská práva proti člověku, měl na mysli ideologii, která řídí politiku EU. Její stoupenci se zaklínají podvrženými lidskými právy, vymyšlenými pro účely kulturní revoluce neomarxistů. Ta se bez fanfár prohnala posledním půlstoletím dějin Západu v líbivém převleku vývoje vyšší humanity; zplodila i tzv. evropské hodnoty.

Mezi našimi křesťanskými politiky jsou jistě poctiví, zdatní úředníci; bohužel bez potřebného rozhledu. Po šílenostech s „migrační krizí“ sice už i oni sem tam něco ceknou proti multikulturalismu či politické korektnosti, ale do ideologických souvislostí si je dát neumějí. Nikdo jim neprozradil, že se jedná o varianty totalitní ideologie neomarxistů, která vzešla z programové nenávisti k tradičnímu Západu, a proto vyhlásila křesťanským hodnotám nesmiřitelný boj. Mainstreamová média, jimž křesťanští politici i intelektuálové většinou věří, o tom mlčí.

Především tradiční morálka musela být zadupána a překonána. Neomarxisté k tomu využili příznivé intelektuální klima: neodolatelnou přitažlivost relativismu a materialismu, do nichž vyústilo myšlení novověku. Proto se jim podařilo zmobilizovat intelektuály k revolučnímu tažení za radikální změnu společnosti. Dlouhým pochodem institucemi postupně kádrově vylepšovali vlivové posty. Ovládli humanitní studia, kulturní centra, politiku i média. Plíživá kulturní revoluce tím získala cennou devízu: nenásilnost. Díky ní se jevila jako plynulý vývoj k vyšší humanitě. Kulturní marxisté tak úspěšně zakryli totalitní povahu svého počínání. Předstíranou starostí o všechny utlačované světa pak získali veřejnost na svou stranu.

Prvním revolučním krokem je tedy zničení civilizace bílého muže. Odtud exaltovaná láska k přistěhovalcům, k sexuálním menšinám i k absolutní rovnosti mužů, žen, dětí a brouků. Multikulturalismus rozbíjí identitu Západu a národů, genderismus ničí rodinu, podvržená lidská práva nasazují revoluci lidskou tvář a politická korektnost jí urychluje šikanováním lidí zdravého rozumu.

Křesťanští politici uvedených stran jsou bezmála jako jeden muž probruselští. Protože je ale bruselská politika z principu protikřesťanská, podílejí se významně na plíživém odkřesťanštění Evropy.

Bělobrádek se ve své autobiografii hlásí ke křesťanským kořenům Západu a k obecně platným lidským právům. Vyzývá lidskou důstojnost a ujišťuje, že v protějšku k populistům jsou lidovci pevní v zásadách. Hezky se to poslouchá, ale...; a nemysleme hned na vzdálenost mezi ideály a jejich uskutečňováním; ta je údělem všeho lidského konání. Je tu větší problém. Totiž nekřesťanské dogma povinné loajality k Bruselu. Zásadně pozitivní vztah k EU mění Bělobrádkovy ušlechtilé proklamace v bezobsažné věty. Proč? Protože EU angažovaně realizuje programy totalitní ideologie, jejímž

hlavním axiomem je etický relativismus. A ten je jako na potvoru logickou antitezí obecných lidských práv. Realizace proklamovaných hodnot je tím principiálně blokována. Lidská práva se tu např. vymýšlejí podle ideologického klíče a podle představ lidí, jako jsou sexuální maniak W. Reich či feministka Clintonová. Za těchto okolností mohou lidovci o věrnosti kořenům Západu jenom snít. Když se přitom povýšeně otírají o „extremisty“, vnucuje se otázka, kdo je tady vlastně extremist. Antropologicky negativistická moderní filosofie je nesporně extrémistická. Její etický relativismus velmi přispěl ke vzniku extrémistických totalit. Politika, která realizuje programy totalitních ideologií je extrémistická. Výměna evropské populace proti vůli voličů je také extrémistická...

Křesťanští politici chlácholí svědomí představou, že když mají EU změnit k lepšímu, musejí být u toho. Jako páté kolo u vozu? Jejich naivita se podobá Dubčekově naději, že přesvědčí Brežněva. Zaklínají se např. potřebou ochrany vnějších hranic unie a zároveň zdůrazňují, že se musí řešit celoevropsky. To opravdu nevědí, že strategií bruselských multikulti elit je tu tvořivá nečinnost? Záplava migrantů je přece pro ně vítaným naplněním jejich tužeb, o kterém architekti multikulturalismu v šedesátých letech jen snili. Vyšší ideologický zájem je tu nadřazen pravdě, právu, národním zájmům i bezpečí občanů. Bruselská nomenklatura je holt dobře prokádovaná. V praxi Bělobrádek taky zatím „nezklamal“. Pod Pithartovým vedením vyrostl v politika evropského formátu, což není zrovna kompliment. Když např. kardinál spatřuje v muslimské migraci hrozbu, Bělobrádek briskně opáčí, že Halík to vidí jinak; asi to zná lépe, než biskupové z území ovládaných muslimy. Jindy ujišťuje, že by klidně tisíc takových „uprchlíků“ ročně přijal. Čunka zase uvědoměle peskuje za jeho pravdivou řeč o gay paradě. Klidně sedí ve vládě, v níž jedou naplno destruktivní bruselské programy genderu, multikulti, a v jejímž stínu nerušeně řadí nedotknutelné politické neziskovky.

Naši křesťanští politici by se měli učit u Poláků a u Orbána. Tyto volby totiž nejsou jen v řadě jiných. Možná se v nich nezvratně rozhoduje o našem osudu, mimo jiné i o svobodě vyznání. Zodpovědná volba křesťanů proto nemůže být prounijní, tj. promuslimská, a tedy protikřesťanská.

Daleko pravdivěji hodnotí naše bytí v EU Robejškovi Realisté, Machovi Svobodní či Okamura – tedy politici (pokud vím) nikoli křesťanští. Že by i tady platilo, že první budou poslední...?

Doporučená předvolební četba:

Patrik Buchanan: *Smrt Západu*;

Vladimír Palko: *Lvi přicházejí*;

Anthony Browne: *Úprk rozumu*;

Fuchs/Tejklová: *Milosrdenství? Bez rozumu?*

Fuchs/Tejklová: *Vyšší humanita nebo totalita?*

V Knihovně Libri nostri jsou Palko (slovensky) a obě Fuchs/Tejklová.